

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [13th August 1963]

வதற்கு வேண்டிய தீவிர முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொண்டு, இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடிக்கின்றேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவை ஆதரித்ததை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். எந்த நிலையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், எம்மாதிரியான அவசியங்களை ஒட்டி துணை மதிப்பீடுகள் ஏற்பட்டன என்பதையும், அதற்கான நிதி ஒதுக்கல் கோரிக்கைகளைப்பற்றியும் இதே மன்றத்தில் நீண்ட நேரம் விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதன் மீது உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் எல்லாம் கவனிக்கப்படும் என்பதையும் கூறி, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 14 of 1963) be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 14 of 1963) be passed.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 14 of 1963) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1963.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I beg to introduce the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1963^a and move—

‘That the Bill be taken into consideration.’

The life of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) was last extended and it would be in force up to and inclusive of 26th September 1963. The object of

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 31st July 1963.

13th August 1963] [Sri V. Ramaiah]

this Bill is to protect the interests of cultivating tenants under this Statute pending comprehensive tenancy reforms. As it will take some time more for revision of tenancy laws, which is under consideration of Government, it has become necessary to extend the life of the present Act for a further period of two years from 27th September 1963. The Bill seeks to achieve this above object. I request the House to accept and pass the motion.

Mr. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1963, be taken into consideration.”

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சாகுபடி செய்யும் சூத்தகைதாரர்கள், பாதுகாப்புத் திருத்த மசோதாவை கொண்டுவந்திருப்பதற்கான காரணங்களை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவ் வாண்டு செப்டம்பர் மாதம் 26-ம் தேதியோடு இந்தச் சட்டத்தின் கெடு முடிகிறது. இதை இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்க வேண்டுமென்று கோரப்படுகிறது. விவசாயிகள் சம்பந்தமான மற்ற சட்டங்கள் சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குச் சில விஷயங்களைக் கொண்டுவருவது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டுமென்று கோருவதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு ஓர் அச்சம் பிறக்கிறது. ஏனென்றால், கொண்டுவர வேண்டிய சட்டத்தை இன்னும் நாள் கழித்துச் செய்வதற்குத் தான் இந்த நிலைமை இருக்கிறதோ என்கிற என்னுடைய அச்சத்தை நான் இந்த நேரத்தில் மறைக்க விரும்பவில்லை. சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று பெயருக்குத்தான் இருக்கிறதேதவிர, வேறென்று மில்லை. ஏழெட்டு ஆண்டுகளாக நடைமுறையில் பார்த்து வருவதில், அது மிராசதார் பாதுகாப்புச் சட்டமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள்; இந்த நாடும் நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. நடைமுறையிலும் பார்க்கிறோம். எவ்வளவோ விவகாரங்களில் ஏழை, எளிய விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பரிகாரங்கள் கிடைக்க முடியாத நிலையெத்தான் பார்க்கிறோம். இந்த சட்டத்தை இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடித்தாலும், அதற்குள்ளேயே, விரைவிலேயே, கூடுமானால் அடுத்த கூட்டத்திலேயே விவசாயிகள் சம்பந்தமான சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதுதான் நல்லதேதவிர, சட்டம் முடிவதற்குள்ளாக, காலத்தை நீடித்துக் கொடுக்குமாறு திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருவது புனிதமான நிலையாக இருக்காது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [13th August 1963]

பல நாட்களாக விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள். ஒன்றிரண்டு அம்சங்களை மட்டும் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். இப்பொழுதிருக்கும் விவசாய குத்தகைக்காரர், சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் ஒரு வழக்குப் போட்டால், அதை ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடத்தில் போடுகிறார்கள். ரெவினியூ கோர்ட்டுக்கு மேல் அப்பீல் ஹைகோர்ட்டுக்குத்தான் இருக்கிறது. அங்கிருந்து நேராக ஹைகோர்ட்டுக்குத்தான் அப்பீல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நியாயவாரச் சட்டத்தின்கீழ் ரென்ட் கோர்ட் இருக்கிறது. அதற்கு மேல் ரென்ட் டிரிப்யூனல் ஜில்லா முன்சீப்பிடத்தில் இருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் நேராக ஹைகோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்யவேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் பெரிய இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் ஹைகோர்ட்டுக்கு வர முடியவில்லை. காலதாமதம் ஆகிறது. "Justice delayed is justice denied" என்று சொல்வதுண்டு. நீதி வழங்குவதற்குத் தாமதம் இருக்குமானால், அது நீதி வழங்க மறுப்பது போலாகும். ஜில்லா நீதிபதியிடம் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு இந்தப் பாதுகாப்பு மசோதாவில் இடம் இல்லை. இனி வர இருக்கிற மசோதாவிலாவது அதற்கு இடமளிக்கவேண்டும். ஒரு கருத்தை நான் மிகவும் வருத்தத்தோடுதான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உற்சாகத்தோடு சொல்ல முடியவில்லை என்பதை நான் அரசினருக்குத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்பது மிராசுதார்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற அளவுக்குத்தான் நடைமுறையில் வந்து விட்டது. வேண்டுமானால், நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் பல உதாரணங்களை ஆதாரத்தோடு எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

பல ஆண்டு காலமாக வந்த வழக்குகளை எடுத்துப் பாருங்கள். எத்தனை வழக்குகளில் சாகுபடியாளர்கள் பக்கம் தீர்ப்பு ஆகியிருக்கிறது, எத்தனை வழக்குகளில் மிராசுதார்களின் பக்கம் தீர்ப்பு ஆகியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், பெரும்பாலானவை 90 சதவிகிதத்திற்கும் மேலாக மிராசுதார்கள் பக்கம்தான் தீர்ப்பாகியிருக்கிறது என்று வெளியிலே பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். நீதி மன்றங்களின் படிக்கட்டுகளில் ஏழை எளியவர்கள் ஏறி இறங்க முடியவில்லை. Landlord's Bench என்று கூடச் சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டுகளில் கூட சாதாரண ஏழை எளியவர்கள் . . . (கனம் திரு. கு. காமராஜ்: எங்களை வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். ஹைகோர்ட்டைப்பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டாம்.) ஹைகோர்ட்டிலுள்ள நிலைமைகளைச் சொல்ல வருகிறபோது, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஹைகோர்ட்டின் மீது 'contempt' ஆக நான் சொல்லவில்லை. (கனம் திரு. வெ. ராமையா: "Landlord's Bench" என்று சொன்னீர்களே.) மக்களு

13th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

டைய கருத்து அவ்வாறு இருப்பதாக வெளியில் சொல்கிறார்கள். அந்த அளவிற்குத்தான் சட்டத்தினால் சரியான நன்மை ஏழை எளியவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

அதேபோல்தான் நில வெளியேற்ற உத்தரவும் இருக்கிறது. ஒரு டெபுடி கலெக்டர் உத்தரவிடுகிறார். அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு 90 நாள் இருக்கிறது. 90 நாள் இருக்கும் போது, டெபுடி கலெக்டர் உத்தரவு போட்டவுடனேயே விவசாயிகள் வெளியேற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதனால் நிலைமை என்ன ஆகிறது? சாதாரணமாக மிட்டா, மிராசுகள், நிலச் சுவாந்தார்கள், கிராமப் பகுதிகளில் போலீஸ், மற்றும் அவர்களுக்கிருக்கும் அத்து, ஆள், ஆசாமிகளை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ரிவிஷன் பெடிஷன் போட்டு அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு முன்னாலேயே, அதற்கான அவகாசம் சட்டப்படி இருந்தும், நில வெளியேற்ற உத்தரவைச் செயல்படுத்திவிடுகிறார்கள்.

ஓர் உதாரணம் சொல்கிறேன். சமீபத்தில் சிதம்பரத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு வழக்கில் ஒரு நில வெளியேற்ற உத்தரவை ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் பிறப்பித்தார்கள். அந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட மறுநாள், வக்கீல் வைத்து ரிவிஷன் மனு கொடுத்திருப்பதாக விவசாயி சொல்லியும் கூட, அவசர அவசரமாக நில வெளியேற்றத்தைச் செயல்படுத்திவிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களையெல்லாம் கொண்டுவந்து ஏழை எளியவர்களுக்காகப் பாடுபடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்பீல் செய்துகொள்ள 90 நாள் அவகாசம் இருக்கும்போது, மிராசுதார் நில வெளியேற்றம் செய்துவிட்டால், அந்தக் குடியானவன் நிலத்தைத் திரும்பப் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறதா? அப்படி இல்லாத நிலையில், பாதுகாப்புச் சட்டம் உண்மையிலேயே பாதுகாப்பு அளித்ததாகுமா? இதையெல்லாம் பற்றி இந்த மசோதா பரிசீலனைக்கு வரும்போது யோசித்து, தக்க பரிகாரம் காண முன் வரவேண்டும். மிராசுதார் பொஸேஷன் எடுத்துக்கொண்டு விட்டால், நிலத்தை ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொண்டிவிட்டால், விவசாயி அதைத் திரும்பப் பெற என்ன வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று நான் கேட்கின்றேன். சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் நல்ல உரிமைகள், உத்தரவாதங்கள் சாகுபடியாளர்களுக்குக் கொடுத்து இருந்துங்கூட, அந்தச் சட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவரும்போது அதனுடைய பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காத நிலைமைகள் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. 90 நாள் அவகாசம் இருக்கும்போது, அதற்குள் ஏழை விவசாயிகள் அப்பீல் செய்துகொள்ள இருக்கும் உரிமையை சர்க்கார் உத்தரவின் மூலமாக உடனடியாக அமுல்படுத்த வகை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தற்போது ரிவிஷன் பெட்டிஷன் போட ஹைகோர்ட்டுக்குத்தான் வரவேண்டுமென்று நிலை இருக்கிறது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [13th August 1963]

வாய்மொழிக் குத்தகை செல்லுபடியாகும் என்று இருந்தாலும், எழுத்து மூலம் குத்தகைச் சீட்டு இருந்தால்தான் செல்லுபடியாகும் என்று சொல்லி, ஏழை விவசாயிகளின் மனங்களைத் தள்ளி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளெல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமை பொதுவாகவே, சாகுபடியாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக அமையவில்லை. இத்தனை ஆண்டுகளாக இந்தக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றாலும், மிக முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் சில இடங்களில் ரெவினியூ கோர்ட் நடைபெறுவதில்லை. சிதம்பரத்தில் இருக்கும் ரெவினியூ கோர்ட் இரண்டு வருஷங்களாக—பல வழக்குகள் இருந்தும்—நடைபெறவில்லை. இந்த அதிகாரிகளை யெல்லாம் நாம் எப்படிக் கண்டிப்பது? குமராட்சி பக்கத்தில் இரண்டு வருஷங்களாக நடக்காத ரெவினியூ கோர்ட் இருக்கிறது. அதில் ஒரு வழக்கில் மட்டும் தான் தீர்ப்புக் கொடுத்தார்கள். அதுவும் ஒரு மிராசுதாருக்காக வெளியேற்றம் செய்து விட்டார்கள். டெப்டி கலெக்டர் மூவாயிரம், நாலாயிரம் ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு ஒரு முக்கிய வழக்கில் மட்டும் தீர்ப்புக் கொடுத்து விட்டார் என்று புகார் சொல்கிறார்கள். அப்படி மிராசுதார் குத்தகைதாரரை வெளியேற்றும் நிலைமை இருக்கிறது. இதை விசாரணை செய்யவேண்டும். சிதம்பரம் சம்பவத்தைக்கூட விசாரிக்க வேண்டும். குமராட்சி வழக்கு சரியாக நடைபெறும் விருந்தும் திடீரென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது அப்படிப்பட்ட புகார் செய்திருக்கிறார்கள். இதையும் நம்முடைய ரெவினியூ அமைச்சருக்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுவதற்குக் காரணம், ஏழை எளிய சாதாரண சாகுபடியாளர்களுக்கு நிம்மதி இல்லாத நிலைமை தான் இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான். நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற புனிதமான லட்சியங்கள், ஏழை எளிய சாதாரண விவசாயிகளுக்காகப் பாடுபடுவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற உன்னதமான லட்சியம் எந்த அளவுக்குப் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை இரண்டு வருஷங்கள் நீடித்தாலும், அதற்குள்ளாகவே விவசாயிகளுக்கான நல்ல சட்டத்தைச் செய்வதற்கு முயல் வேண்டுமென்று சொல்லி, இதை நான் எதிர்க்கமுடியாவிட்டாலும், நான் சொன்ன இந்தக் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பு அளித்து, விரைவுபடுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவானது விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிப்பதற்காக கொண்டுவரப்படுகிறது. இதன் அவசியத்தை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் ஒன்றிரண்டு கஷ்டங்கள் தென்படுகின்றன. அவற்றைமட்டும் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன்.

13th August 1963] [திரு. வை. சங்கரன்]

குறிப்பாக செக்ஷன் 4-ல், செக்ஷன் 5-ல் சில பாதுகாப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா 1956-ல் கொண்டுவரப்பட்டது என்றாலும் 1953-ல் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தபோது அந்த நிலம் ஒரு சாகுபடியாளரிடம் இருந்து அதற்கு அப்புறம் அவர் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும் திரும்பவும் அவரிடமே பொசெஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தினோம். சப்-செக்ஷன் 5 பிரகாரம் 1955-க்குப் பிறகு கூட நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றியிருந்தால் இந்தச் சட்டம் 1956-ல் வருவதற்குள்ளாக, அவர்களுக்கும் திரும்ப பொசெஷன் பெறுவதற்குச் சட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் செலக்ஷன் 4-லே "As far as it may be" என்று போட்டிருப்பதனால் அதைப் பலவகையில் இண்டர்பிரட் செய்வதற்கு இடமிருக்கிறது. 1953-லே விவசாயியின் கையில் அந்த நிலம் இருந்திருக்கவேண்டும். பின்னாலே 1955-லே கை மாறியிருக்கவேண்டும். இப்படியெல்லாம் இருந்தால் பொசெஷன் பெற வசதி ஏற்படும். ஆனால் இந்த செக்ஷன் 4-லே "The provisions of sub-section (4) shall apply as far as possible" என்று இருப்பது பலவகையில் விமர்சனம் செய்ய இடம் கொடுக்கிறது. ஆகவே இடையில் 1954-லோ, 1954-55-லோ நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டவராக இருந்தாலும் அவருக்கும் இதனால் நன்மை ஏற்படவேண்டும் என்ற வகையில் அதற்கு ஏற்றபடி இந்த ஷரத்தை அமைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

அதேமாதிரி நிலச்சுவாந்தார் சம்பந்தப்பட்டவரை ஒரு விவசாயி ரென்ட் கொடுக்காவிட்டால் ரெளன்ட் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு அவர்கள் ரென்ட் கோர்ட்டார் கொடுக்கிற மூன்று மாத கெடுவில் கொடுக்கிறார். இப்படியே ஒவ்வொரு ஆண்டும் டிபால்ட் செய்துகொண்டிருப்பதும், கோர்ட்டுக்குப் போயே குத்தகை வசூல் பண்ணுவதுமாகச் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. எல்லோரும் இப்படிப் பண்ணாவிட்டாலும் சில விவசாயிகள் வேண்டுமென்றே இப்படிப் பண்ணுகிறார்கள் என்றால் அந்த நிலச்சுவாந்தாருக்கு இது பெரிய ஹாஸ்ட்மெண்டாக இருக்கும். நம்முடைய நோக்கம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதுதான். என்றாலும் சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் இப்படி வேண்டுமென்றே டிபால்ட் செய்கிற சாகுபடியாளரை நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்த வழி இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு முறைகளுக்கு மேல் டிபால்ட் செய்கிற சாகுபடியாளரை வில்புல் டிபால்ட் என்று ஏற்படுத்தியாவது நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்ற வழி செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ரென்ட் பிக்ஸ் பண்ணுவது என்றால் ரென்ட் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும், எபிக்ஷன் சம்பந்தமாக என்றால் ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்று இருப்பதனால் இது ஓர் இடம், அது ஓர் இடமாக நிலச்சுவாந்தாரும், விவசாயிகளும் அலையவேண்டியிருக்கிறது. இந்த இரண்டு வழக்கையும் விசாரிக்க ஒரு அதிகாரிக்கே அதிகாரம் கொடுக்கலாம். குறிப்பாக மேலூர் தாலூகா.

[திரு. வை. சங்கரன்] [13th August 1963]

ஆபீஸ் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதுபோலவே நிலக்கோட்டையை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ் ஓர் ஊரில் இருக்கிறது, தாசில்தார் ஆபீஸ் ஒரு ஊரில் இருக்கிறது. ஆகவே இதுபோன்ற இந்த இரண்டு வழக்கையும் விசாரிப்பது ஒரு அதிகாரியாக இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும்.

அதோடு ஆர்.டி.ஓ.-க்கு நிர்வாக அதிகாரம் வேறு இருப்பதினால் இந்த வழக்கு விசாரணையில் காலதாமதம் ஆகிறது. ஒரு நாள் கேஸ் போடப்பட்டிருந்தாலும் அவர் நிர்வாக விஷயமாக வேறு இடத்திற்குப் போக நேரிட்டுவிடுகிறது. இதனால் இரண்டாண்டுகள் ஆகிற வழக்குக்கூட தீர்ப்புக் கிடைப்பதற்குள் காலதாமதமாகிறது. ஆகவே இந்த இரண்டையும் விசேஷமாக தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரே அதிகாரியிடத்தில் கொடுக்கவேண்டும்.

மேலும் அப்பீல் சம்பந்தமாக ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வரவேண்டும் என்று இருப்பதை மாற்றி ஜில்லா அளவிலேயே வைப்பது நல்லதாக இருக்கும். இதனால் பல விவசாயிகளுக்கு வசதி ஏற்படும்.

சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் சம்பந்தமாக விதிவிலக்கு வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தோம். ஒரு முறை-சீலிங் சட்டம் வந்த போது அதற்கான பாதுகாப்பு அடங்கிய ஒரு சாப்டரே அதில் இருந்தது. என்ன காரணத்தினாலோ அதை நீக்கிவிட்டார்கள். அப்படி சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப் போகிறார்களா இல்லையா என்பதே புரியாமல் இருக்கிறது. சில இடங்களில் இரண்டு ஏக்கர் மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் மாத்திரம் இருக்கிறார்கள். விதவைகள் இன்னும் அந்த நிலத்தையே நம்பி வேறு தொழில் இல்லாமல் இருப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் விவசாய சட்டங்களிலிருந்து ஒரு விதிவிலக்கும் இல்லாததனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். டென்னன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட், ரென்ட் பிக்சேஷன் ஆக்ட் இவற்றினால் எல்லாம் அவர்கள் வருமானம் வெகுவாக குறைந்துவிட்டது. நிலவரியும் கூடுதலாகியிருக்கிறது. ஆகவே இவற்றையெல்லாம் கருதி சிறு நில சொந்தக்காரர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மேலே சொல்லிய திருத்தங்களை எல்லாம் செய்வது அவசியம் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

10-00
a.m.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக் கூடிய குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீடிக்கும் மசோதாவை விவசாயிகள் சார்பில் வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்டத்தை இன்றையதினம் நமது ராஜ்யத்தில் அமல் படுத்துகிறபோது இதனால் விவசாயிகள் அல்லது நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எந்த அளவுக்கு நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, விவசாயிகளில் பெரும்பகுதியினர் பலன் அடைந்திருந்தாலும் சில விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

[31st August 1963] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் வழக்குத் தொடரக்கூடிய நேரத்தில் நெல்லை அளந்து கொள்ள மிராசுதாரர்கள் மறுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் எத்தனை தடவை நடை நடந்தாலும் நெல்லை அளந்து கொள்ள மறுத்து விடுகிறார்கள். ஒரு சமயம் நெல்லை அளந்து கொண்டாலும்கூட, ரசிது கொடுப்பதில்லை. கிராமப்புறங்களில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளை அலைக்கழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, விவசாயிகள் காலத்திலே நெல் அளக்கவில்லை என்றாலும் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குப் பிறகு நெல்லை விற்க முத்து செய்து கோர்ட்டுகளில் கட்டி விட்ட பிறகு கோர்ட்டுக்கு மனுக் கொடுக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் ரெவின்யூ கோர்ட்டில் பணத்தைக் கட்டக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. இப்போது கஜானாவில் கொண்டுபோய் சலான் போட்டுப் பணத்தைக் கட்ட வேண்டியதிருக்கிறது. இதன் காரணமாக விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரிப் பார்க்கும் போது அப்பீல் என்று சொல்லி வழக்குகளைக் கூடிய சீக்கிரம் பைசல் செய்வதில்லை. வருஷக் கணக்கில் வழக்குகள் கோர்ட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனைப் பற்றிப் பல தடவை கேள்வி மூலமாகக்கூட அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் மீது வழக்குகள் தொடரப்பட்டால் அவர்கள் சென்னையில் இருக்கக்கூடிய ஹைகோர்ட்டுக்கு வந்து வழக்காடும்படியான வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டக்கூடிய ஆபத்தான நிலைமை ஏற்படுகிறது. எக்ஸ் பார்ட்டியாகத் தீர்ப்பளிக்கப்படும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதில், சிறு சிறு தவறுகள் இருக்கின்றன. இன்றையதினம் நிலத்தினுடைய தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, வார நிர்ணயத்தை 1952-ஆம் ஆண்டுப் பிரகாரம் உாங்க முடியாது, அதிகமாகத் தங்களுக்கு வாரம் வேண்டுமென்று தீர்ப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்போது விவசாயச் செலவுகள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்களுடைய முழு உழைப்பைச் செலுத்தி அதிகமான உதத்தைப் போட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போழுது ஏற்படக்கூடிய விவசாயச் செலவை எடுத்துக் கொண்டால் அதிகமான வாரத்தைப் பெறுவது எப்படி சாத்தியப்படும்? ஆகவே, அதிகமான வாரம் கொடுப்பதற்கான நிலைமை இல்லை என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சட்டத்தில் சில தவறான ஷரத்துக்கள் இருப்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். சில ஷரத்துக்களை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். இம்மாதிரி இருக்கக் கூடிய தவறான ஷரத்துக்களை எடுத்து விட்டு நல்ல முறையிலே விவசாயிகளுக்குப் பலன் தரும் வகையில் விதிகளை அமைத்தால்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [13th August 1963]

நலமாக இருக்கும். அவ்வாறு செய்யும்போது எல்லாச் சட்டங்களையும் ஒருங்கிணைத்து நல்ல முறையிலே நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டார்களேயானால், ஒவ்வொரு சட்டத்திற்கும் தனித் தனியாக மசோதா கொண்டு வந்து நீடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய சுவசியம் இல்லை. அந்த ஒரு காரியத்தைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அதுவும் குறுகிய காலத்தில் காலாவதி ஆகிவிடும் முறையிலேயே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரிச் சட்டங்களைக் கொண்டு விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளும் போது விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட சகல சட்டங்களையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரே சட்டமாகக் கொண்டு வந்து விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படுவதற்கும், ஊக்குவிக்கப்படுவதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை இரண்டு ஆண்டுகள் நீடிப்பதற்குப் பதிலாக அதற்கு மேலும் ஓராண்டு நீடிக்க வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கோ. சி. மணி : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் சென்னை சாகுபடி குத்தகைக்காரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத் திருத்த மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நிலையில் இருந்தாலும், வந்திருக்கிற திருத்தம் எவ்வளவு நாளைக்கு வந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு நல்வாழ்வு அளிப்பதற்காக அரசாங்கம் முற்பட்டு பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஆயினும் இவர்களுக்கான பாதுகாப்பு இரண்டு வருஷங்களுக்குத் தான் என்றால், அதற்குப் பிறகு இவர்கள் என்ன செய்ய இருக்கிறார்கள்? வயிற்றை வலிக்கிறது என்று சொல்பவனுக்கு மருந்து கொடுப்பதற்கு மாறாக கடையில் விற்கும் சோடாவை வாங்கிக் கொடுத்தால், எப்படி நோயைப் பூரணமாகத் தீர்க்க முடியாதோ அந்த நிலைமையில்தான் இந்தச் சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகள் நீடிப்பதானது இருக்கிறது. சோடாவைக் குடித்தால் உடனடியாக வலி நிற்குமே தவிர, நோய் தீராது. நோய் தீரடாக்டர் மருந்து கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். 1952-ஆம் வருஷத்தில் சென்னை சாகுபடியாளர்கள் பாதுகாப்பு மசோதா கொண்டு வந்ததிலிருந்து, அந்தச் சட்டத்தை நீடிப்பதிலும், துணை மசோதாக்களைக் கொண்டு வரும் நிலைமையிலுந்தான் இந்த அரசு இருக்கிறது. 1952-ஆம் வருஷ சாகுபடி பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி கோர்ட் பீஸ் ஒரு ரூபாய் ஒட்டினால் போதும் என்று இருந்தது. நடைமுறையில் வரும்போது எவிடன்ஸ் ஆக்ட்-க்கு எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு சிவில் கேஸ்களில் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அப்பீலைப் பொறுத்தவரை ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும், எங்கள் கட்சித்

13th August 1963] [திரு. கோ. சி. மணி]

தலைவர்களும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். எல்லாவற்றுக் கும் அப்பீலை மாவட்ட ரீதியில் வைத்து விட்டு, இதற்கு மட்டும் உயர்நீதி மன்றம் என்று ஏன் வைக்கவேண்டும்? ரெவின்யூ கோர்ட்டில் நடவடிக்கைகள் முடிந்து 90 நாட்களுக்குள் உயர்நீதி மன்றத்தில் மப்பில், ரிவிஷன் செய்து கொள்ளலாம். ஸ்டே வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அவ்வாறு ரிவிஷன் செய்யும்போது, ரெவின்யூ கோர்ட் எவ்வளவு ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பணத்தைக் கோர்ட்டில் கட்டிவிட்டுத்தான் ரிவிஷன் செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிறது. தேவையில்லாத அளவுக்கு அதிகமான பணத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்று ரெவின்யூ கோர்ட் உத்தரவு போட்டிருப்பதை எதிர்த்து அந்த உத்தரவை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கோருவது தான் அப்பீல் ரிவிஷன். அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றமில் ஒரு தடை உத்தரவு போடவேண்டுமென்று முறைப்படி உயர்நீதி மன்றத்தில் மனு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் உயர்நீதி மன்றத்தில் அதை ஏற்றுக்கொண்டு தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப் படவேண்டுமென்றால் கீழ் கோர்ட் எந்தளவு பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறதோ அதைக் கட்டி முடிந்த பிறகுதான் உனக்குத் தருவேன், கட்டி முடிந்த பிறகு நியாயமற்ற முறையில் கீழ் கோர்ட் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தால் திருப்பித் தரப்படும் என்று சொல்கிற அளவில் உயர்நீதி மன்றம் ஸ்டே பெட்டிஷனை ஏற்றுக் கொள்ள சட்டம் இருக்கிறது. அப்பீல் போடுகிறவர்கள் தடை உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்கும்போது, அந்தத் தொகையைக் கட்டினால் தான் கொடுக்க முடியும் என்ற நியதியை மாற்றி அப்பீல், ரிவிஷன் பெட்டிஷன் கொடுத்தவுடன் ஸ்டே கேட்டால் அது தரப்பட வேண்டுமென்ற அளவிற்கு இச்சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் தயாரித்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிலத்தை உழுகிறவன் நிலத்தை தவறுதலாகப் பயன்படுத்தினால் அவனை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றலாம் என்றிருக்கிறது. விவசாயம் சம்பந்தமல்லாத வேறு ஒரு காரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்தினால் என்று இருக்கிற விதியை வைத்துக் கொண்டு ரெவின்யூக் கோர்ட்டில் உள்ளவர்கள் அதை துஷ் பிரயோகம் செய்கிறார்கள். வயலில் உள்ள வரப்பிலிருக்கும் ஒரு கருக மரத்தை விவசாயி தெரிந்தோ அல்லது தெரியாமலோ வெட்டினால், உடனே அந்த விவசாயி அந்த கருக மரத்தை வெட்டினான், அப்படி வெட்டும்போது வரப்பையே வெட்டியிருக்கிறான், அப்படி வரப்பை வெட்டியபோது அங்குள்ள மண்ணை வெட்டி விட்டான், வெட்டி அந்த மண்ணை எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான், எனவே நஞ்சை பாழடைந்து விட்டது, அந்த மரத்தை வெட்டியதால் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையாமல் போய்விடும் என்று ரெவின்யூ கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு அந்த விவசாயி அப்படி வெட்டியது குற்றம், ஆகவே அவன் அங்கு விவசாயம் செய்வது சரியல்ல, அவன் அதிலிருந்து வெளியேற்றப்பட வேண்டுமென்று கோர்ட் முடிவு செய்திருக்கிறது. அந்த மரத்தை வெட்டியவன் மீது ஐ.பி.சி. படி நடவடிக்கைகள் எடுத்

[திரு. கோ. சி. மணி] [13th August 1963]

திருக்கலாம். போலீஸில் புகார் செய்திருக்கலாம். அவனுக்கு அப்படி தக்க தண்டனை தந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்த கருக மரத்தை வெட்டியதால் அவன் விவசாயம் செய்ய லாயக்கற்றவன். அவன் விவசாயத்தை பாழடித்து விட்டான், ஆகவே அவனை அந் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிடலாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்க இந்த சட்டம் இடம் தருகிறது. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யாது ஒரே ஒரு வார்த்தையில் கால நீடிப்பு என்று கொண்டு வந்திருப்பது வருந்தத்தக்கது. அடுத்து, உள்சூத்தகைதாரர்களைப் பற்றிய பிரச்சனை பற்றி இங்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பப்ளிக் டிரஸ்ட்போர்ட் ஆக்டின் கீழ், நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் பரிசீலனை செய்து பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயப் பாதுகாப்பு மசோதாவில், இத்திருத்த மசோதாவில் பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. கோவில் அல்லது மட நிலங்களை சாகுபடி செய்பவர்கள் உள் சூத்தகைதாரர்கள் என்று வெளியேற்றப்படும்போது இந்தச் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களைக் காட்டி தப்பித்துக் கொள்ளலாம். சாதாரண நிலச்சுவாந்தார்களிடம் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிற உள்சூத்தகைதாரர்கள் எந்தளவு பயன் பெற முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும்? இதை சாதாரணப் பிரச்சனை என்று ஒதுக்கிவிடக்கூடாது. உள்சூத்தகைதாரர்கள் என்ற முறையில் எவ்வளவு பேர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற வினாவை இங்கு எழுப்பியபோது 3,000 சொச்சம் பேர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. யார் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ தன் முழுக் குடும்பத்தின் உழைப்பை யார் கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது உயர்நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பால் வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் இந்த சட்டத்தின் ஷரத்துக்களைத் திருத்தியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிற உள்சூத்தகைதாரர்கள் ரெஸ்டொரேஷன் பெட்டிஷன் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு விவசாயத்திற்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற உத்தரவை இந்த சட்டத்தின் மூலம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரெவின்யூ கோர்ட்டில் எவிக்ஷன் பெட்டிஷன் போடுகிறார்கள். 30 நாட்களுக்குள் சூத்தகை பாக்கியை கட்டிவிட்டால் அதில் இருக்கலாம், இல்லாவிடில் அவர்கள் வெளியேற்றப்படலாம் என்ற உத்தரவு இருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர்: அவர்களும் அதைத்தான் சொன்னார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி: லட்சக்கணக்கில் கடன் வாங்கியிருப்பவர்கள் வருடக்கணக்கில் தவணை கேட்கிறார்கள். 1,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி அதற்கு வாரன்ட் வந்தாலும் 50 ரூபாயை முன்சீப் கோர்ட்டில் கட்டி விட்டு மீதிப் பணம் கட்ட இரண்டு மாதத் தவணை கேட்கிறார்கள், கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்க இந்த விவசாய

13th August 1963]. [திரு. கோ. சி. மணி]

கன் மட்டும் 30 நாட்களுக்குள் முழுத் தொகையையும் செலுத்தி விடவேண்டும், அப்படி செலுத்தத் தவறினால் வெளியேற்றப் படுவார்கள் என்று இருப்பது சரியல்ல. நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு முன்னர் அறிவிப்பு உண்டா என்றால் இல்லை. சிவில் கோர்ட்டில் டிக்ரி வாங்கினால் ஓர் ஆண்டு தாண்டி விட்டால் புது மனு கொடுத்து புதுப்பித்து அதைத் தெரிவித்த பின்னர் நிறைவேற்றுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற கெடு 30 நாட்களே. 30 நாட்கள் டைம் கொடுக்கும்போது 15 நாட்கள் கழிந்து விட்டால், இன்னும் 15 நாட்கள்தான் இருக்கின்றன. அப்படி கட்டத் தவறினால் நிலத்தை விட்டு நீங்கள் வெளியேற்றப்படுவீர்கள் என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. அப்படி 30 நாட்கள் டைம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதே விவசாயிகளுக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி தெரியாதவர்கள் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். நடுவில் நிலச் சுவாந்தார்கள், கொடுக்கவேண்டாமென்று ரத்து செய்து விடுகிறேன், பாதிப் பணத்தைக் கொடு என்று சொல்லி பாதிப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு பின்னர் அவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். இப்படி பல கேஸ்கள் நடந்திருக்கின்றன. அடுத்து, 60, 40 என்றிருக்கிறது. 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்தில் விவசாயிக்கு 40 பாகமும், நிலச்சுவாந்தாருக்கு 60 பாகம் என்றும் இருந்தது. இப்போது விவசாயிக்கு 60, நிலச்சுவாந்தாருக்கு 40 என்று இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தில் அறுவடை செய்து கொடுக்க வேண்டியதற்குள்ள கூலியை கொடுத்து விட்டு . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member need not go into the details. He should mention only the salient points and finish his speech.

திரு. கோ. சி. மணி: நிறைய பேச வேண்டியிருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர்: நான்கு நாட்கள் பேசலாம், அது அவசியமில்லை. முக்கியமான விஷயத்தைக் கூறி முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி: ஏற்கனவே இருந்தது போல், களவடை, கூலி, அறுவடைச்செலவு இது போன்ற செலவுகளை, அத்தனையையும் எடுப்பதற்கு முன்னால் பிரிப்பதைவிட இவ்வளவையும் கொடுத்துவிட்டு, எல்லாச் செலவுகளும் போக பின்னர் 60, 40 என்று பிரித்து விவசாயிக்கு 60 பாகம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அந்த முறையில் சட்டத்தை திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உழுநிலம் உழுபவனுக்கே சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதுபவர்கள் நாங்கள். ஆகவே இரண்டு ஆண்டு, மூன்று ஆண்டு, ஐந்தாண்டு என்று நீடிப்பதை விட்டு, உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று சொல்லும் துணிவு இருந்தால் விவசாயிகளின் இந்தக் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து, விவசாயம் உற்பத்தி பற்றிய குற்றங்கள் செய்யாத வரையில் அந்த நிலத்தை அவனுக்கே நிரந்தரமாகவும் வகையில் சட்டத்தை திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[13th August 1963]

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாகுபடி செய்யும் குத்தகைக்காரர்கள் பாதுகாப்பு திருத்த மசோதாவின் பேரில் நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இது 1955-ல் உருவாக்கப்பட்டு 1958-ல் பழையபடி புதுப்பிக்கப்பட்டது. "Revision of the Tenancy law" கொண்டு வரப்படும் என்று 1961-ல் இந்த சபையில் உறுதி கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது 1963-ல் இரண்டு ஆண்டுக்கு நீடிக்கும் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எட்டு ஆண்டுகளாக இந்தச் சட்டம் வரப்போகிறது, அதனால் குடியானவர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கப் போகிறது என்று சொல்லப்பட்டு வந்தது. இப்போது இத்திருத்தம் வந்திருக்கிறது. இதிலுள்ள ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்சிஸ் "It will take some more time for the revision of the Tenancy law" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "Some more time" என்றுதான் சொல்லப்படுகிறது. 1955-ல் இருந்து 1963-ம் ஆண்டு வரை, சாகுபடிதாரர்களுக்கு நன்மை செய்யப்படவேண்டுமென்று இருக்கிற இந்த சிறிய சட்டத்தைக் கொண்டுவர தாமதப்படுத்துவதால் எவ்வளவு குடியானவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்தச் சட்டம் செல்லாது என்று ஹைகோர்ட்டில் கூட challenge செய்யப்பட்டது. அங்கு நீதிபதி அவர்கள் இது டெம்பரரி சட்டம், ஆகவே இது செல்லும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுதான் காரணமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட் வரை நிலச்சுவான்தார்கள் போய் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை சரிவர திருத்தி அமைக்காததால் குடியானவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட் வரை போகும் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஆண்டு காலமாக குடியானவர்கள் நன்மை அடையும் முறையில் ஒரு சட்டத்தை செய்ய முடியாவிட்டால் எப்படி குடியானவர்கள் நன்மை அடைய முடியும்? இப்போது அநேகம் பேர்கள் நிலத்தை விட்டு போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களால் பணம் படைத்த நிலச்சுவான்தார்களை எதிர்க்க முடியவில்லை. ஒரு சிறிய 'ப்ளா' சட்டத்தில் இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டு, சுப்ரீம் கோர்ட் வரை போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் ரிவிஷன் ஹைகோர்ட்டிற்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பீல் கொடுத்தால் என்ன? ஏனென்றால் ரிவிஷன் என்றிருந்தால், 'பாக்ட்ஸை'-ப் பற்றி சொல்ல முடியாது. அப்பீல் என்று இருந்தால் 'பாக்ட்ஸை'ப் பற்றி சொல்லலாம். ரிவிஷன் என்று போட்டிருப்பதால், 'பாக்ட்ஸில்' தலையிட முடியாது என்று தள்ளிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு அனுசூலம் கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. ஏன் இரண்டு வருஷம் கொடுக்கவேண்டும்? ஆறு மாதம் என்று தவணைவைத்து, இந்தத் திருத்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் என்ன? விவசாயிகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், நியாயமாக டெனண்ட்ஸ் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

13th August 1963] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

அதுபோக, இந்த விசாரணைக்கு ஒரு ஸ்பெஷல் ஆர்.டி.ஓ. அவசியம் தேவை. ஒரு விசாரணை ஆரம்பித்தால் கிட்டத்தட்ட 2 வருஷங்கள் ஆகின்றன. ஏதோ காரணம் சொல்லி ஆர்.டி.ஓ. வாய்தா போட்டுவிடுகிறார். தஞ்சை ஜில்லாவில் இதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆர்.டி.ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி இந்த சட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆர்.டி.ஓ. போட்டால் போதும். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும். காலதாமதத்தையும் தவிர்க்கலாம். இரண்டு வருஷம் என்று இருப்பதை 6 மாதங்களாக குறைத்து, புது சட்டம் சீக்கிரம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் மீது எனது கருத்துக்களை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா கொண்டுவந்த பிறகு விவசாயிகளுக்கும், மிராச்தாரர்களுக்கும் இருந்த சமூகமான உறவு அற்றுவிட்டது என்ற அளவுக்குக் கூறலாம். குறிப்பாக எனக்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் கூட வற்புறுத்தினார்கள். குத்தகை பத்திரம் இருந்தால்தான் கோர்ட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டம் வருவதற்கு முன்பாக வாய்மொழியாக ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த விவசாயிகளும், நிலச்சுவாந்தார்களும் இந்தச் சட்டம் வந்தபிறகு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்ற ஒரு நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், கட்டாய குத்தகைப் பத்திரம் எழுத வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மாத் திரமல்ல.

குறிப்பாக, இந்தச் சட்டம் வந்தபிறகு ஆலயங்களைப் பொறுத் தவரையில் மிகவும் தவறான வகையிலே இது பிரயோகிக்கப் பட்டு வருகிறது என்பது நாம் கண்கூடாகக் கண்ட விஷயம். 'பேர் ரெண்டு கோர்ட்டுக்கு' போகாமலேயே நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட குத்தகையை, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட குத்தகையை, ஆலயங்களின் நிலங்களைச் சாகுபடி செய்பவர்கள் சரியான அளவிலே ஒப்படைப்பதில்லை. அவர்கள் அப்படி ஒப்படைக்காமல் இருந்தாலும் மேலும் அவர்களுக்கு இரண்டு மாத காலம் தவணை கொடுத்தும் கூட, இரண்டு மாத காலத்திற்குள் குத்தகையை செலுத்தாத காரணத்தினாலே, மேற்கொண்டு கோர்ட்டு நடவடிக்கைக்கு செல்லும்பொழுது அங்கு மேலும் மூன்று மாதம் தவணை கொடுத்து விடுகிறார்கள். அந்தத் தவணை காலம் முடிவதற்குள் அடுத்த சாகுபடி செய்யக்கூடிய காலம் வந்துவிடுகிறது. சாகுபடியாளர்கள் கோவிலுக்கு நெல்லை அளக்காமல் இருந்தாலும், சட்ட ரீதியாக அவர்கள் அப்புறப்படுத்தப்படாத காரணத்தினாலே, அவர்கள் மறுபடியும் அந்த நிலங்களில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சாகுபடி செய்து ஒரு மாத காலம் கழித்துத்

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [13th August 1963]

தான். 'பொஸெஷன்' ஒப்புவிக்கப்படுகிறது. அந்த நிலையில் 'பொஸெஷன்' கொடுத்தால், சாகுபடி செய்திருக்கிற நெல் யாரைச் சார்ந்தது, கோவிலைச் சேர்ந்ததா அல்லது விவசாயியைச் சேர்ந்ததா என்ற ஒரு நிலை உறுதிப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படி சாகுபடி செய்யப்பட்ட நெல் யாருக்குச் சொந்தம் என்ற பிரச்சனை எழுகிறது. விவசாயிகள் மிகவும் எழையாக இருப்பதால், கோவிலார் வாய்மொழியாக ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, அந்த நிலத்திலுள்ள நெல்லில் ஒரு பகுதியை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, மீதியுள்ள நெல்லைத்தான் கோவிலுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி காலதாமதம் ஏற்படாமல் சாகுபடி செய்வதற்கு முன்பே, கோவிலாரிடம் 'பொஸெஷன்' ஒப்புவிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் ஆலய நிர்வாகத்தில் இருக்கிற நிலங்கள் விற்கப்பட்டுவருகிறது. விற்கப்பட்டு வருகிறது என்றால் பத்திரம் எழுதப்படுவதில்லை. சாதாரணமாக, ஒரு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு நெல் அளப்பது என்று ஒரு விவசாயி குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டால், சட்ட ரீதியாக அவன் அளக்க வேண்டிய நெல்லை அளந்துவிட்டால், அடுத்த ஆண்டில் அந்த நிலத்தை இன்னொரு நபருக்கு சாகுபடிக்குக் கொடுத்து ஓரளவு தொகையை அந்த விவசாயி பெற்றுக்கொள்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. சட்ட ரீதியாக ஆலயங்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்படவில்லை. குத்தகைப் பத்திரத்தில் எழுதியிருக்கிற அந்த நெல்லைத்தான் பெறமுடியும். குத்தகைப் பத்திரப்படி ஒழுங்காக நெல் அளந்துவிடுவதினால் குத்தகைப் பத்திரத்தை மாற்றி எழுதுவதற்கு வசதி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதே சமயத்தில் கிரயம் பேசி, சாதாரண குத்தகைக்கு ஒப்புக்கொண்டவர்கள் சாகுபடி செய்வதற்கு மற்றவர்களிடம் விற்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த ஒரு நிலையை அகற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் கூறியதுபோல அப்பீல் ஹைகோர்ட்டு லெவலில் இருப்பது மிகவும் சிரமம். ஜில்லா அனலில் அப்பீல் செய்வதற்கு வழி செய்தால், விவசாயிகளுக்கும், மிராசதாரர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. ஜயராஜ் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற குத்தகைக்காரர்கள் பாதுகாப்பு திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு பயன்பட்டாலும் கூட, பெரும்பாலான அளவிலே விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்கூறிய

13th August 1963]

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

மாதிரி, நிலச்சுவான்தாருடைய நெருங்கிய தொடர்பும், உறவும் இருந்த காரணத்தினாலே, அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக நன்மை ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தையொட்டி, விவசாயிகளை எந்த வழியில் நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தலாம் என்ற கெட்ட நோக்கத்தோடு, விவசாயிகளிடம் குத்தகை நெல்லைப் பெற்றுக்கொண்டு, ரசீது கொடுக்காமல் பல விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் அதிகமான விவசாயிகள் இம்மாதிரி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள அதிகமான விவசாயிகள் கூக்குரல் போட்டதினால்தான் இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த சட்டம் இப்பொழுது அந்த விவசாயிகளுக்கு ஓர் அளவுக்கு பாதகம் செய்துகொண்டு வருகிறது. விவசாயிகள் எந்த அளவுக்கு நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை சற்று அரசாங்கம் உற்று கவனிக்கவேண்டும். சாகுபடி செய்பவர்கள் நம்பிக்கையின்பேரில் குத்தகை நெல்லை அளந்த பிறகு, பிறகு ரசீது தருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, அடுத்த ஆண்டில் ரசீது கொடுக்காமல் குத்தகை நெல் கொடுக்கவில்லை என்று ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு மனு கொடுத்து, அதன் காரணமாக நிலத்தை விட்டு விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அரசாங்கம் இதுபற்றி தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வில்லேஜ் கர்ணம் குத்தகைக்காரர்கள் சாகுபடி செய்கின்ற நிலத்தை அடங்கலில் எழுதாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை அடங்கலில் ஏன் எழுதவில்லை என்று கேட்டால், தாலூகா ஆபீஸுக்கு அனுப்பப்படுகிற குத்தகைச் சீட்டை அவர்களுக்கு அனுப்பிவைத்தால்தான் அடங்கலில் பதியமுடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கிருந்து எந்தவிதமான உத்தரவும் ரெவின்யூ யென்றால் அடங்கல் புத்தகத்தில் எழுத முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ரெவின்யூ கோர்ட்டு, ரெண்டு கோர்ட் ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்வது வில்லேஜ் முனிசிப், கர்ணம் அடங்கல் புத்தகம் தான். அடங்கல் புத்தகம் தான் கோர்ட்டில் செல்லுபடியாகிறது. அடங்கலில் ஒரு "காலம்" இருக்கிறது. அதுபற்றி அடங்கலில் பதிவு செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டு, அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்தால், ஓரளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் திடீரென்று இறந்துவிட்டாலும், அல்லது உடல் நலம் சரியாக இல்லாததன் காரணத்தினால் சாகுபடி செய்ய முடியவில்லையென்றாலும், அவர்களுடைய உறவினர்கள், சொந்தக்காரர்கள், அல்லது பின்னால் இருக்கிற வாரிசுகள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படும்படி அரசாங்கம் உத்தரவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

[13th August 1963]

கோவில் நிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் நன்மை ஏற்பட்டாலும் கூட, சமீபத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் காரணமாகவும், புயலின் காரணமாகவும் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டதினால், கோவில் நிலங்களில் விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயிகள் நெல்லை அளக்க முடியாத அளவுக்கு கணக்கு கூறப்படுகிறது. அதன் காரணமாக இவர்கள் கோவில் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் இதன் காரணமாக 2,000, 3,000 விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து, பரிசீலனை செய்து நிலம் இழந்த விவசாயிகளுக்கு, நிலத்தை சாகுபடி செய்வதற்குக் கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்திற்கு இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது. சென்ற இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் கொண்டுவந்த திருத்தத்தையே இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கின்ற அளவுக்கு இந்த திருத்த மசோதாக்கள் அமைய வேண்டும், அதன் காரணமாக விவசாயிகள் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு வழி காண வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

19-80
a.m.

* திரு. க. ர. நல்லசிவம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதே சமயத்தில் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒருங்கிணைந்த ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வருவதிலே தாமதத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் இந்த மசோதாக்கள் இருக்கக் கூடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு, இந்த மசோதா நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் சர்க்கார் அதிகாரிகள் கோரும் தகவல்களை நிலச்சுவான்தார்கள் கொடுக்கிறார்களா என்றால், அவர்கள் சரியான தகவலை கொடுத்ததே கிடையாது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் சரியான முறையில் அமல் ஆக்கப்பட்டால் தான், ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அது ஊன்றுகோலாக இருக்கும். சரியான தகவல்களைப் பெறுவதிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் எல்லாம் சர்க்கார் உத்தரவுகள் போட்டு துரிதப்படுத்தினால், இந்த ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தை விரைவிலே கொண்டு வருவதற்கு உதவியாக இருக்கும். இம்மாதிரி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நீடித்துக் கொண்டு போவதினால், ஒருங்கிணைந்த சட்டம் கொண்டு வருவதிலே மேலும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அப்படி செய்வதின் மூலமாகத் தான் விவசாயிகளிடையே கலவரமோ குழப்பமோ ஏற்படாமல் இருக்கும். பல ராஜ்யங்களிலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஒழுங்காக அமல் செய்யப் படவில்லை என்று திட்டக் கமிஷனை சொல்லி இருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலும் இந்தச் செய்தியைப் பார்த்திருக்கிறோம். எல்லா விஷயங்களிலும் முந்

13th August 1963]

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

போக்காக இருக்கிற நமது அரசாங்கமாவது, மற்ற ராஜ்யங்களைப் போலில்லாமல், ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருட காலத்திற்குள்ளே கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கப் பட்டாலும் கூட, ஒரு வருடத்திலே கொண்டு வருவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் மேலும் இரண்டு வருடங்கள் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டும் என்று கொண்டு வந்துள்ள இந்த திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து, இந்த சட்டத்தினால் யார் பலனைந்தார்கள் என்பதைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லி, எப்பொழுதாவது இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் திருத்த ஏற்பாடு செய்தாலொழிய, இது விவசாயிகளை ஓரளவுக்கு பாதிக்கின்ற சட்டமாகத் தான் நடை முறையிலே இருந்து வருகிறது என்பதை சர்க்காருக்கு நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகளைக் குறித்து கொண்டு வந்த பல சட்டங்கள் சர்க்காருடைய பலத்தை மேலும் வளர்ப்பதற்கு பதிலாக, அவர்களுடைய பலத்தை மேலும் மேலும் குறைத்துக் கொண்டே இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய இதய பூர்வமான, பரிந்துரை செய்து பார்த்த, அபிப்பிராயம். இந்த சட்டம் கொண்டு வந்த காலத்தில் எத்தனை விவசாயிகள் நிலத்தில் இருந்தார்களோ, அதிலே ஒரு பாதிக்கு மேல் நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். “அடுப்பு நெருப்பும் போச்சு வாய்த் தவிடும் போச்சு” என்று சொல்லுவார்கள். அம்மாதிரி ஆயிற்று உழவன் நிலை. இந்த புதிய சட்டங்களின் காரணமாக, எவ்வித இடையூறும் இன்றி, குறிப்பாக எஜமானனுடைய இடையூறின்றி, தன்னுடைய நிலம் என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டு, உழவன் நல்ல முறையில் பாடுபடுவதன் காரணமாக விவசாய உற்பத்தியை மேலும் பெருக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணம் போய் முன்னேவிட கடுமையான அளவுக்கு மாச்சரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கன்ஸிலியேஷன் கோர்ட்டிகள் எல்லாம் கிட்டத்தட்ட எவிக்களாக கோர்ட்டிங்களாக மாறி, 10 விவகாரங்கள்போனால், 9 விவகாரங்களிலே உழவர்களை அப்புறப்படுத்துகிற சட்டமாகத் தான் இந்த சட்டம் இருந்து வருகிறது. நமது சர்க்காரிலே சட்டத்தை ஆக்குகின்றவர்கள் அவ்வளவு திறமையாக இல்லையோ என்ற சந்தேகம் கூட எனக்கு ஏற்படுகிறது. எந்தச் சட்டம் வந்தாலும் சாதாரணமாக சர்க்காரின் நோக்கம் தோற்றுக் கொண்டே போகிறது. எந்த நோக்கத்துடன் சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வந்தார்களோ, அந்த நோக்கம் இன்று வரையிலும் நிறைவேறியதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இதுவரை எத்தனை விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, எந்தெந்த முறையிலே அவர்கள் வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

[13th August 1963]

பொழுது, சட்டத்தின் நோக்கம் பூராவும் தவிடு பொடியாகி விட்டது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். திரு. ஜெய ராஜ் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை அல்லது மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை திருத்த மசோதாக்கள் கொண்டு வருவதால், சர்க்காரை எதிர்ப்பார்த்து என்ன ஆகுமோ என்ற சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல், நிலம் விளைய வேண்டும் நிலத்திற்கு உடையவர்களுக்கு நெல் போய்ச் சேர வேண்டும், என்ற முறையில் இந்த இரண்டிற்கும் பாது காப்புக் கொடுத்து, அந்த நிலம் பரம்பரையாக ஒரே விவசாய குடும்பத்தில் இருந்தால் யாரையும் அப்புறப் படுத்த முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்படும். விவசாயிகளுக்கு திருப்தி கரமான வாழ்வு அளிக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு நிச்சயமான வாழ்க்கை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் சட்டம் கொண்டு வரப் படுகிறது. இந்த இரண்டும் இந்தச் சட்டத் தின் மூலமாக நிறைவேற்றப் படவில்லை என்பதை பார்க்கிற பொழுது, இந்த சட்டம் நல்ல முறையில் திருத்தப்பட்டு, விவசாயி களுக்கு அவர்களுடைய நிலம் அவர்களுக்குப் பின்னரும் அவர் கள் குடும்பத்திலே இருக்கும் என்கிற எண்ணத்தை ஊட்டி, அவர் களை விவசாயத்தில் நல்ல முறையில் ஈடுபடும்படி செய்து, அவர் களுக்கு கொடுக்கப்படும் கடன்கள் சரியான முறையிலே விவசா யத்திற்கு உபயோகப்படும்படி செய்ய, அவர்களுக்கு நிச்சயமான வாழ்க்கையை உண்டு பண்ண வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் எவ்வளவு தீவிரமாக சாகுபடி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், உத்தேச அளவை எட்டிப் பிடிக்க முடியாத நிலைமை தான் இருந்து கொண்டு இருக்கும். சமீபத்திலே சில கிராமங்களிலே பார்த்ததில் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு, அதிகப்படியான நிலம் உள்ளவர்களைவிட, குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களின் நிலங்கள் பறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி அதற்குரிய ஆதாரங் களோடு கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் சர்க்கார் அதிகாரி களுக்கும் பல மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வருஷம் மாத்திரம் 15 ஆயிரம் மூட்டை குருவை நெல் விளைய வேண்டிய நிலம் இன்று வரையிலும் சாகுபடி செய்யப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்கிறது என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து என்னுடைய உரையை நான் முடித்துக் கொள்ளு கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை மேலும் தொடர்ந்து இரண்டு வருஷங்கள் நீடிக்க வேண்டுமென்ற அடிப் படையில் வந்திருக்கிறது. திருத்த மசோதா என்ற உடனே, இப் பொழுது இருக்கக் கூடிய சட்டம் நல்ல முறையில் இயங்கும் பொழுது அதிலே காணப்படுகின்ற பல்வேறு குறைபாடுகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில். இந்த விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக்கொண்ட அங்கத்தினர்கள் பல ஆலோசனைகளைக் கூறினார்கள். சில குறைபாடுகளை அரசாங்கம்

13th August 1963] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

உத்தரவுகள் மூலமாக நீக்க முடியும் என்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள். இன்னும் பொதுவாகப் பாததால், விரைவில் வர இருக்கும் “காம்பிரஹென்சிவ்” லெஜிஸ்லேஷனுக்கு நல்ல ஆலோசனைகளையும் சொல்ல இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த “காம்பிரஹென்சிவ்” லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வருவதிலே அதிக தாமதம் இருப்பதாக பல அங்கத்தினர்கள் கூட்டிக் காட்டினார்கள். கான்பிரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வருவதிலே எந்தவிதமான தயக்கத்தையும் அரசாங்கம் காட்டவில்லை. ஆனால், இதுபோன்ற பிரச்சனைக்கு கான்பிரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டுவர வேண்டுமானால், அதை ஆலோசனை செய்யும் பொழுது அதிலே ஏராளமான சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த சிக்கல்கள் ஏதோ இப்பொழுது ஏற்பட்டு நாளை மறையக்கூடிய பிரச்சனைகள் அல்ல. இந்தக் கஷ்டங்களை பல தூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக பல கட்டத்திலே பலர் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனைகளைப் போக்குவதற்கு மோத்தமாக சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், அதிலே ஏராளமான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதை எல்லாம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் பொழுது, ஒவ்வொன்றிற்கும் நல்ல தீர்வுகள் கண்டாக வேண்டும். ஏதோ அவசரமாக ஒரு கான்பிரஹென்சிவ் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் மட்டும் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், சில சந்தர்ப்பங்களிலே அது நல்ல ஒரு சூழ்நிலையை ஊக்குவிப்பதற்குப் பதிலாக ஏராளமான கொந்தளிப்பையும் சூழப்பதையும் உண்டு பண்ணலாம். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்த comprehensive legislation -ஐ, அது விவசாயிகளுக்கு பயன்படும் முறையில், அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கிடையில், விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்கள் இருந்தால், அந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய உடனுக்குடன் சட்டங்கள் கொண்டு வந்திருப்பதும் இந்த சபைக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். இப்பொழுது நமக்குமுன் இருக்கும் பிரச்சனை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் இந்த சட்டத்தை மேலும் இரண்டு வருஷம் நீடித்து, அந்த comprehensive legislation இன்னும் சாங்கோபாங்கமாக பரிசீலனை செய்து அதிகக் குறைபாடுகள் இல்லாமல் கொண்டுவர நேரம் வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் இந்த மசோதாவை இந்தத் தடவை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலையைப் பார்த்தால், கூடிய விரைவில் அந்த comprehensive legislation வந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறியது போல இரண்டு வருஷங்கள் காத்திராமல், எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அதை அரசாங்கம் செய்யும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

[13th August 1963]

இந்த சந்தர்ப்பத்தில், விவாதத்தில் பங்கு கொண்ட அங்கத் தினர்கள் நடைமுறையில் இருக்கும் கஷ்டங்களை எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆர்டர்ஸ் ஏதேனும் போட வேண்டுமென்று ஆலோசனை சொன்னார்கள். அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் இருக்கும் கஷ்டங்களை, இடைஞ்சல்களைப் போக்க உத்தரவு போடவேண்டுமென்றால், அதற்குத் தயங்காது என்று சொல்லுகிறேன் மேலும், comprehensive legislation தொகுக்கும்போது, மற்ற ஆலோசனைகளையும் இப்பொழுது சட்ட அடிப்படையில் இருக்கும் கஷ்டங்களைச் சொன்னார்கள், அந்த கஷ்டங்களையும் தொடர்ந்து இல்லாமல் திருத்தம் செய்ய அரசாங்கம் தயங்காது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொண்டு, இப்பொழுது நான் கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை அப்படியே இன்னும் இரண்டு வருஷம் நீடிக்க வேண்டும் என்று கோரும் இந்த மசோதாவை, சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இதுதான் முடிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1963 be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

“ That the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1963 be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1963 be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(6) THE HOLDINGS (STAY OF EXECUTION PROCEEDINGS) (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1963.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1963^a and move—

‘ That the Bill be taken into consideration.’

Sir, the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950 was in force in the Kanyakumari district and the shencottah taluk